

дигнахъ, кога войводата раздаваше повелѣния: а даваше ги той полека, тихо, безъ да бърза, съ запиране, като старъ, много патишъ казакъ, който нѣ веднѣжъ, нѣ дважъ, е вършилъ разумно замислени работи.

„Огледайте се, харно се огледайте сички,“ така имъ казваше: нагласете кола и катраници, испитайте оружие. Не ви трѣбватъ много дрѣхи: по риза и по двой гашти на казакъ, по гърне дивекъ и чукано просо — по-вече ништо у никого да нѣма! Захере нте сѣкакво да има на колата, што е потребно. По два коня да има сѣки казакъ! И двѣстѣ чифта волове да се земѣтъ, че шѣтъ волове да трѣбватъ на нѣкои проходе и мочорливи мѣста. Та че редъ, панове, да държите най-много. Азъ знамъ, че има между васъ такива, дѣто штомъ даде Господъ нѣкоя помощъ — земѣтъ отведнѣжъ да дерѣтъ за навушта кадифе и скѣпи кумане. Оставете тоя дяволски обичай, хвърляйте по-врага тия дрипеле, зимайте само оружие, ако ви падне добро, и жлѣтици, или сребро, заштото е мѣржѣто нѣшто и е за въ работа сѣкога. И казвамъ ви оште изнапредъ: ако се опие нѣкой въ пѣтятъ, сѣдѣ нѣма за него: като куче шѣжъ заповѣдамъ да го вържѣтъ за колата, който и да е, макаръ и най-юнакъ отъ сичкитѣ: като куче нте да бѣде на мѣсто ушушнатъ и хвърленъ на орлитъ, заштото пиенецъ въ пѣтъ не е достоенъ за християнско погребение. Младитѣ, за сѣчко старитѣ слушайте! Ако шибие куршумъ, или драсне нѣкого сабля по глава, или на друго мѣсто, не грижете се ѣко за това: насипете барутъ въ чаша ракия, отведнѣжъ ѣжъ испийте — и треска нѣма: а на рана, ако не е много голѣма, приложете земя, като ѣжъ замѣсите съ плюнка първо на рѣката, и раната нте присѣхне. Ха сега на работа, на работа, момчета, ама се зимайте за нея полека, не брѣзайте!“

Така имъ говорѣше войводата, и штомъ свърши рѣчѣта си, сичкитѣ казаци се уловихъ за работа тутакси. Сичката Сѣчь отрезнѣ, и немаше да видишъ ниидѣ пианъ, като че ги не е било никога между казациѣ. Едни правѣхъ наплатитѣ на колелета и мѣнувахъ оститѣ на колата; други товарѣхъ човале съ захере, а на други туряхъ оружие; а трети карахъ коніе и волове. Отсѣдѣ се разносѣше конско тупане, пушкане за испитване на оружието, звѣкъ отъ сабитѣ, ревъ отъ бикове, скърцане отъ обѣрштане кола, глѣчъ и ясенъ викъ и декане — и сѣдѣ малко време казашкиятъ таборъ се растѣгна на далече, на